

všeobecně uvádí jako trestné napodobení nebo padělání známky nebo pečeti, určené k zajištění daní, a poněvadž v souzeném případě je nepochybné, že se plomby, o něž tu šlo, přitiskovaly na uzávěrky kontrolního měřidla pro zdanění výroby lihu, spadá napodobení a padělání těchto plomb pod ustanovení cit. zákona. Srovná-li se doslov a účel v úvahu přicházejících zákonných ustanovení, jimiž má býti zajištěna měřidly k tomu určenými správná kontrola daně z lihu, s doslovem a účelem trestního předpisu § 1 zák. čl. XXXVII:1897, jest zřejmo, že oněmi zákonnými ustanoveními jest chráněno právě jen porušení úředních závěr; podle nich se trestá jen zúmyslné maření správného údaje kontrolního měřidla (§§ 93, 99, 104, 112 zák. čl. XXVIII:1908, § 83 zák. čl. XX:1899) těžké důchodkové přestupky v těchto ustanoveních vytčené jsou dokonány, naplněny a vyčerpány již porušením úředních závěr, zmařením kontrolní činnosti měřidla; činnost, která jde nad to, falšování nových známek, jimiž má býti zajištěno kontrolní měřidlo po jeho zneužití a tím vzbuzeno zdání jeho bezvadné funkce, jest však rázu mnohem trestnějšího než pouhé zkrácení daně, neboť vedle účelu, aby byly zahlazeny důkazy o zkrácení daně, jest naplněno v tomto jednání i porušení oprávnění státní správy k výlučnému užívání určitých známek, značek, pečeti a pod. k účelům jen státní správě vyhrazeným. Tím, že zákon zvláštním ustanovením podrobuje tuto činnost, ačkoliv svojí povahou směřuje a slouží k zatajení zkrácení daně, poplatků a pod., trestnosti podle obecného trestního zákona, vyznačuje zřetelně, že nepovažuje ji za konsumovanu v trestném činu důchodkovém, nýbrž že ji chce zvláště trestati podle obecných ustanovení trestního práva vedle případného potrestání za zkrácení daně podle trestních zákonů důchodkových. Tento trestný čin jest podle ustanovení § 1 zák. čl. XXXVII:1897 spáchán již napodobením nebo paděláním kolků a známek v zákoně blíže jmenovaných, tedy po případě i bez toho, že jich bylo ke zkrácení poplatků, daní a pod. skutečně použito, jest tudíž trestná již ta činnost, již se jejich použitím ke zkrácení daně připravuje. Proto jest logicky nemyslitelné, že by zákonodárce tyto případy, kde známky, kolku a pečeti nebylo použito, stíhal podle přísnějšího obecného trestního zákona, ale případy, v nichž došlo tímto způsobem ke zkrácení poplatků, daní a pod. a použitím falšovaných známek, kolků a pečeti byly zahlazovány důkazy tohoto zkrácení, byly by vyřízeny jen důchodkovým trestem, který svojí povahou považuje se vždy za relativně mírnější než trest podle obecného trestního zákona. Osoby, které se na padělání plomb určených k zajištění výměry daně z lihu zúčastnily způsobem v § 1 zák. čl. XXXVII:1897 vytčeným, jest tudíž bez ohledu na důchodkové potrestání za zkrácení daně potrestati podle ustanovení trestního zákona.

Skutková zjištění soudů nižších stolic nejsou však ohledně všech tří obžalovaných do té míry určitá, aby bylo lze na podkladě vytčeného správného právního názoru rozhodnouti ve věci samé o jejich vině, po případě určení způsob jejich provinění. Bylo proto postupovati podle § 35 I. odst. nov. k tr. ř.

Čís. 4540.

Stavitel, nařídívší vyztužení jámy, je povinen (§ 335 tr. zák.) osobně se přesvědčiti, zda bylo příkazu ihned a řádně vyhověno, leč by pověřil

prací tou osobu, o níž má záruku, že je způsobilá vykonati ji samostatně a odborně, i tak spolehlivá, že příkaz jí daný ihned splní.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1932, Zm II 74/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojme ze dne 11. prosince 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Po právní stránce vytýká stížnost, že obžalovaný jako stavitel nebyl povinen a ani fysicky s to, by na všechny práce svých dělníků dohlížel osobně. Leč na témže stanovisku stojí i napadený rozsudek, který vyslovuje názor, že obžalovaný byl jen podle zvláštních okolností případu povinen postarati se osobně o to, by nařízené vyztužení bylo provedeno ihned a podle jeho pokynů. Jde o případ viny ve výběru a tu by obžalovaný byl prost zavinění, kdyby byl pověřil prací osobu, o níž měl záruku, že je způsobilá vykonati samostatně a odborně práci jí svěřenou, a že je i tak spolehlivá, že příkaz ihned splní. Pokud jde o první požadavek, udal obžalovaný, že se dozvěděl jen od R-a, že »S. se vyzná v práci, jež se koná při zřizování stok, a že ho proto při této práci ponechal.« Tvrdí-li stížnost, že se obžalovaný dozvěděl od stavebního asistenta R-a, že vyztužení v jámě II. provedl S. způsobem uspokojivým, nedrží se spisů; to mu R. neřekl, nýbrž pravil jen, že vyztužení jámy II. provedl dva dny před úrazem on sám se S-em. Z toho ještě nevysvítá, že S. byl schopen i samostatně takovou práci provésti včas a odborně. Pokud jde o druhý požadavek, obžalovaný vůbec netvrdil, že S-a znal jako spolehlivého dělníka, který příkaz mu daný také splní; ani se ho neptal, dovede-li takovou práci, a netvrdí, že již při jiných příležitostech se přesvědčil o jeho spolehlivosti. Uváží-li se, že obžalovaný tehdy žádnou spolehlivou dozorčí sílu na staveništi neměl, poněvadž stavební asistent R. byl mimo Z., o čemž obžalovaný věděl; že S. jako jediný starší člověk byl prostým nádeníkem (jsa vyučeným krejčím); že obžalovaný sám připustil, že jáma byla v den úrazu již ráno 2.50—2.60 m hluboká, tak že nebezpečí úrazu bylo s ohledem na posudek znalců, připouštějících hranici do 2 m přímo hrozivé a situace vyžadovala zvláštní opatrnosti stavitele a proto již ráno byl nejvyšší čas, by vyztužení bylo provedeno ihned, při čemž nestačilo přesunouti odpovědnost za včasné a odborně provedené vyztužení na prostého dělníka nádeníka; uváží-li se dále, že i zákon v § 1 min. nař. ze dne 7. února 1907, čís. 24 ř. zák. nařizuje, by při takových pozemních pracích byla vynaložena zvláštní péče na bezpečnou roubeninu, nelze odepřítí rozsudku souhlas, žádá-li za těchto konkrétních okolností na obžalovaném jako staviteli, by se osobně přesvědčil, že jeho příkazu bylo vyhověno ihned a řádně.

Čís. 4541.

Okolnosť, že riaditeľ továrne nebol pri revíziách živnostenským inšpektorátom zvlášť upozornený na vadu bezpečnostného zariadenia, predpísaného administratívnymi nariadeniami, nezbavuje ho zodpoved-